
**Noteikumi par procesa
efektīvu norisi
starptautiskajā šķīrējtiesā
(Prāgas noteikumi)**

www.praguerules.com

*translation made by Ramūnas Audzevičius

Darba grupas piezīme

Mūsdienās diemžēl ir iezīmējusies tendence, ka personas, kas vērsas šķīrējtiesā, ir neapmierinātas ar šķīrējtiesas procesa laiku un izmaksām.

Viens no veidiem, kā palielināt šķīrējtiesas procesa efektivitāti, ir šķīrējtiesai aktīvāk iesaistīties procesa vadīšanā (kā to tradicionāli dara daudzās kontinentālās tiesību sistēmas valstīs).

Šim nolūkam, tika izveidota darba grupa ar pārstāvjiem aptuveni no 30 galvenokārt kontinentālās tiesību sistēmas valstīm, kur gandrīz visur darbojas civiltiesību likumdošana. Darba grupas locekļu saraksts ir pievienots Prāgas noteikumu I. pielikumā. Attiecīgajās valstīs grupas locekļi veica aptauju par procesuālajām tradīcijām starptautiskajā šķīrējtiesā. To respondentu saraksts, kuri aizpildīja un nosūtīja anketu, ir sniegts Prāgas noteikumu II. pielikumā. Pamatojoties uz šo pētījumu, darba grupa sagatavoja pirmo noteikumu projektu, kas tika publicēts 2018. gada janvārī.

Noteikumu projekts iedvesmoja uzsākt karstas diskusijas starp šķīrējtiesas praktiķiem, un sarunas par noteikumu projektu notika šķīrējtiesas pasākumos visā pasaulē, īpaši Austrijā, Baltkrievijā, Ķīnas Tautas Republikā, Francijā, Gruzijā, Polijā, Portugālē, Spānijā, Krievijā, Latvijā, Lietuvā, Zviedrijā, Apvienotā Karalistē, Ukrainā un ASV. Šīs diskusijas parādīja, ka Noteikumi, kas sākotnēji bija paredzēti lietošanai strīdos starp uzņēmumiem no kontinentālās tiesību sistēmas valstīm, faktiski var tikt izmantoti jebkuros šķīrējtiesas procesos, kur strīda raksturs vai tā apmērs attaisno vienkāršotāku procedūru, ko aktīvi virza šķīrējtiesa – prakse, ko parasti atbalsta personas, kas vērsas šķīrējtiesā.

Atgriezeniska saite, kas tika saņemta no šķīrējtiesas praktiķiem, ļāva veikt turpmākus uzlabojumus Noteikumu projektā, un tie bija pieejami parakstīšanai 2018. gada 14. decembrī Prāgā. Darba grupa vēlas izteikt īpašu pateicību: Assenam Alexievam [Assen Alexiev], Hansam Bagneram [Hans Bagner], Prof. Dr. Klausam Peterim Bergeram [Klaus Peter Berger], Davidam Bockenfordem [David Böckenförde], Miroslavam Dubovskim [Miroslav Dubovský], Prof. Dr. Cristinai Ioanai Florescu [Dr. Cristina Ioana Florescu], Duarte G. Henrikvuesam [Duarte G. Henriques], Aleksandrem Khrapoutskim [Alexandre Khrapoutski], Vladimiram Khvalei [Vladimir Khvalei], Dr. Kristopham Liebscheram [Dr. Christoph Liebscher], Andrejam Panovam [Andrey Panov], Olenai Perepelenskai [Olena Perepelynska], Asku Pohlam [Asko Pohla], Romanam Prekopam [Roman Prekop] un Hose Rosellam [José Rosell], kas sniedza būtisku ieguldījumu dokumenta projekta izstrādē.

Prāgas noteikumu preambula par efektīvu procesu norisi starptautiskajā šķīrējtiesā

Prāgas noteikumi par procesu efektīvu norisi starptautiskajā šķīrējtiesā ("**Prāgas noteikumi**") ir paredzēti, lai nodrošinātu pamatnosacījumus un / vai vadlīnijas šķīrējtiesām un pusēm, par to, kā uzlabot šķīrējtiesas procesa efektivitāti, mudinot šķīrējtiesas aktīvāk iesaistīties šķīrējtiesas procesu pārvaldībā.

Prāgas noteikumi nav paredzēti, lai aizstātu dažādu institūciju izstrādātus šķīrējtiesas noteikumus; to mērķis ir papildināt procedūru, par kuru pusēm ir jāvienojas vai kuru citādi piemēro šķīrējtiesa konkrētā strīdā.

Strīdā iesaistītās puses un šķīrējtiesas var pieņemt lēmumu piemērot Prāgas noteikumus kā saistošu dokumentu vai kā vadlīnijas kā procesa daļai, tā arī visam procesam pilnībā. Tāpat puses un šķīrējtiesas var atteikties no jebkuras Prāgas noteikumu daļas piemērošanas vai nolemt piemērot tikai daļu no Prāgas noteikumiem.

Šķīrējtiesas un puses var arī grozīt Prāgas noteikumu nosacījumus, ņemot vērā konkrētus lietas apstākļus.

1. punkts. Prāgas noteikumu piemērošana

- 1.1. Puses var vienoties par Prāgas noteikumu piemērošanu pirms šķīrējtiesas procesa uzsākšanas vai jebkurā šķīrējtiesas procesa posmā.
- 1.2. Šķīrējtiesa var piemērot Prāgas noteikumus vai jebkuru to daļu pēc pušu abpusējās vienošanās vai pēc saviem ieskatiem pēc pušu uzklaušanās.
- 1.3. Visos gadījumos pienācīgi jāņem vērā *lex arbitri* imperatīvas tiesību normas, kā arī piemērojami šķīrējtiesas noteikumi un pušu procesuālā kārtība.
- 1.4. Visos šķīrējtiesas procesa posmos un Prāgas noteikumu piemērošanas gadījumā šķīrējtiesai ir jānodrošina taisnīga un vienlīdzīga attieksme pret pusēm un ir jānodrošina tām sapratīga iespēja izteikt savus attiecīgos argumentus un apsvērumus.

2. punkts. Šķīrējtiesas proaktīva loma

- 2.1. Šķīrējtiesai jāriko lietas sagatavošanas konferenci bez nepamatotas kavēšanās pēc lietas materiālu saņemšanas.
- 2.2. Lietas sagatavošanas konferences laikā šķīrējtiesai:
 - a) jāapspiež ar pusēm procesuālu grafiku;
 - b) jāprecizē ar pusēm viņu attiecīgās nostājas attiecībā uz:
 - i. pušu izvirzītiem prasījumiem;
 - ii. faktiem, kurus puses neapstrīd, un faktiem, kurus puses apstrīd; un
 - iii. tiesisko pamatojumu, uz kuru puses balsta savas nostājas.
- 2.3. Ja lietas sagatavošanas konferences laikā pušu nostājas netika pietiekami izteiktas, šķīrējtiesa var izskatīt 2.2.b punktā minētos jautājumus vēlākā šķīrējtiesas procesa posmā.
- 2.4. Lietas sagatavošanas konferencē vai jebkurā vēlākā šķīrējtiesas procesa posmā, ja šķīrējtiesa uzskata to par lietderīgu, šķīrējtiesa var norādīt pusēm:
 - a. uz faktiem, kurus tā uzskata par neapstrīdamiem starp pusēm, un faktiem, kurus tā uzskata par apstrīdamiem;

-
- b. attiecībā uz apstrīdamiem faktiem – pierādījumu veids (-i), ko šķīrējtiesa uzskatītu par piemērotu, lai pierādītu pušu attiecīgās nostājas;
 - c. šķīrējtiesas izpratni par tiesisko pamatojumu, uz kuru puses balsta savas nostājas;
 - d. uz darbībām, ko puses un šķīrējtiesa varētu veikt, lai pārbaudītu prasības un aizstāvības faktisko un tiesisko pamatu;
 - e. tās sākotnējo viedokli par:
 - i. pierādīšanas pienākuma sadali starp pusēm;
 - ii. pušu izvirzītiem prasījumiem;
 - iii. strīdīgiem jautājumiem; un
 - iv. pušu iesniegto pierādījumu nozīmīgumu un atbilstību.

Šāda provizorisku viedokļu paušana pati par sevi nav uzskatāma par pierādījumu šķīrējtiesas neatkarības vai objektivitātes trūkumam, un tā nevar būt par pamatu noraidījuma pieteikšanai.

- 2.5. Nosakot procesuālo grafiku, šķīrējtiesa pēc pušu uzklauššanas, var nolemt noteikt konkrētus faktiskos un tiesiskos jautājumus par iepriekš izlemjamiem, ierobežot kārtu skaitu iesniegumu apmaiņai, iesniegšanas termiņus, kā arī noteikt stingrus termiņus to iesniegšanai, kā arī uzrādāmo dokumentu (ja tādi ir) formu un apjomu.

3. punkts. Faktu noskaidrošana

- 3.1. Šķīrējtiesa ir tiesīga un tiek mudināta uzņemties aktīvāku lomu lietas faktu noskaidrošanā, kurus tā uzskata par būtiskiem strīda atrisināšanai. Tomēr tas neatbrīvo puses no to pierādījumu nastas.
- 3.2. Jo īpaši šķīrējtiesa, pēc pušu uzklauššanas var, pēc savas iniciatīvas, jebkurā šķīrējtiesas procesa posmā:
 - a. pieprasīt jebkurai no pusēm iesniegt attiecīgus dokumentāros pierādījumus vai iesaistīt lieciniekus, kas var liecināt par lietas faktiskiem apstākļiem, mutiskas liecības sniegšanai tiesas sēdes laikā;
 - b. nozīmēt vienu vai vairākus ekspertus, tostarp juridiskajos jautājumos;
 - c. pieprasīt vietas pārbaudi uz vietas; un / vai

d. faktu noskaidrošanas nolūkos, veikt jebkādas citas darbības, ko šķīrējtiesa uzskata par lietderīgām.

3.3. Šķīrējtiesai ir jāapsver iespēju noteikt pierādījumu iesniegšanas termiņa beigu datumu, un nepieņemt jebkādus jaunus pierādījumus pēc šī datuma, izņemot gadījumus, kad tiek konstatēti ārkārtas apstākļi.

4. punkts. Dokumentārie pierādījumi

4.1. Pēc iespējas agrākā šķīrējtiesas procesa posmā katrai pusei ir jāiesniedz dokumentāros pierādījumus, ar kuriem tā plāno pamatot savus apsvērumus.

4.2. Parasti šķīrējtiesa un puses tiek mudinātas izvairīties no jebkāda veida dokumentu uzrādīšanas, ieskaitot e-atklāšanu.

4.3. Tomēr, ja jebkāda no pusēm uzskata, ka tai ir jāpieprasa no otras puses noteikti dokumenti, tai tas jānorāda šķīrējtiesai lietas sagatavošanas konferencē un jāpaskaidro iemesli, kādēļ šajā konkrētajā gadījumā var būt nepieciešama dokumenta uzrādīšana. Ja šķīrējtiesa uzskata, ka dokumenta uzrādīšana var būt nepieciešama, tai jāizlemj par dokumentu uzrādīšanas kārtību un jāparedz atbilstošs nosacījums procesuālā grafikā.

4.4. Puse var prasīt, šķīrējtiesa pieprasītu dokumentu uzrādīšanu vēlākā šķīrējtiesas procesa posmā tikai izņēmuma apstākļos. Šāds pieprasījums ir apmierināms tikai tad, ja šķīrējtiesa uzskata, ka šī puse nevarēja iesniegt šādu pieprasījumu lietas sagatavošanas konferencē.

4.5. Ievērojot 4.2-4.4. pantus, puse var lūgt šķīrējtiesu uzdot citai pusei uzrādīt īpašu dokumentu, kas:

- a. ir nozīmīgs un tam ir būtiska ietekme uz lietas iznākumu;
- b. nav publiski pieejams; un
- c. ir citas puses rīcībā vai atrodas tās pārvaldībā vai kontrolē.

4.6. Šķīrējtiesa, pēc puses viedokļa par šādu pieprasījumu uzklausišanas, var pieprasīt, lai tā uzrāda pieprasīto dokumentu.

4.7. Dokumentus jāiesniedz vai jāgatavo fotokopiju formātā un / vai elektroniski. Iesniegtie vai sagatavotie dokumenti tiek uzskatīti par oriģināliem identiskajiem, ja vien otra puse tos neapstrīd. Tomēr šķīrējtiesa pēc otras puses lūguma vai pēc savas iniciatīvas var pieprasīt no puses, kas iesniedz vai uzrāda dokumentu, uzrādīt dokumenta oriģinālu šķīrējtiesas pārbaudei vai eksperta pārbaudei.

4.8. Šķīrējtiesas un otrā puse glabā jebkuru dokumentu konfidenciāli, ko šķīrējtiesai ir iesniegusi vai uzrādījusi kāda no pusēm un kas nav citādi publiski pieejams. Šādu dokumentu var izmantot tikai saistībā ar šo šķīrējtiesas procesu, izņemot gadījumus, kad informācijas izpaušana tiek pieprasīta saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

5. punkts. Liecinieki

5.1. Iesniedzot prasības pieteikumu vai aizstāvības pieteikumu vai jebkurā citā šķīrējtiesas procesa posmā, ko šķīrējtiesa uzskata par piemērotu, pusei ir jānorāda:

- a. katrs liecinieks (ja tāds ir), kas var liecināt par lietas faktiskiem apstākļiem, un ar kura liecību puse plāno pamatot savus apsvērumus;
- b. faktiskie apstākļi, par kuriem attiecīgais liecinieks plāno liecināt; un
- c. liecības nozīmīgumu un būtisku ietekmi uz lietas iznākumu.

5.2. Pēc pušu uzklauššanas šķīrējtiesa izlemj, kuri liecinieki ir jāuzaicina uz nopratināšanu sēdes laikā saskaņā ar zemāk izklāstīto 5.3-5.9. punktos.

5.3. Pirms vai pēc liecinieka liecības iesniegšanas, šķīrējtiesa var nolemt, ka kāds atsevišķs liecinieks nav jāuzaicina nopratināšanai sēdē, jo īpaši, ja šķīrējtiesa uzskata, ka šāda liecinieka liecība nav nozīmīga, nav būtiska, ir pārmērīgi apgrūtinoša, dublējoša vai jebkādu citu iemeslu dēļ tā nav nepieciešama strīda atrisināšanai.

5.4. Ja šķīrējtiesa nolemt, ka liecinieks nav jāuzaicina nopratināšanai sēdē pirms jebkādas liecības iesniegšanas, tas pats par sevi nenozīmē to, ka puse nevar iesniegt šī liecinieka liecību.

5.5. Ja šķīrējtiesa uzskata to par lietderīgu, pirms sēdes, tā var pati ierosināt kādai no pusēm iesniegt konkrētā liecinieka rakstisku liecību.

5.6. Ja puse iesniedz rakstveida liecību saskaņā ar 5.4. punktu vai pēc šķīrējtiesas uzaicinājuma saskaņā ar 5.5. punktu, šķīrējtiesa pēc pušu uzklauššanas var nolemt, ka šāds liecinieks tomēr nav jāaicina uz nopratināšanu sēdē.

5.7. Tomēr, ja puse uzstāj, lai otras puses liecinieks, kura liecība ir iesniegta, tiktu izsaukts liecības sniegšanai, kā vispārējs noteikums, šķīrējtiesai būtu jāizsauc šāds liecinieks liecības sniegšanai sēdē, ja vien nav pamatots iemesls to nedarīt.

5.8. Jebkurš lēmums neizsaukt liecību iesniegušo liecinieku, neierobežo šķīrējtiesas pilnvaras piešķirt rakstiskai liecībai tik daudz pierādījuma spēka, cik tā uzskata par lietderīgu.

5.9. Sēdē jebkura liecinieka nopratināšana notiek šķīrējtiesas vadībā un atrodas zem tās kontroles. Šķīrējtiesa var noraidīt lieciniekam uzdoto jautājumu, ja šķīrējtiesa to uzskata par nebūtisku, lieku, lietas iznākumu neietekmējošu vai citu iemeslu dēļ. Pēc pušu uzklaušīšanas šķīrējtiesa var arī uzlikt citus ierobežojumus, tostarp noteikt liecinieku nopratināšanas kārtību, nopratināšanas laika ierobežojumus vai jautājumu veidus, kas ir pieļaujami, vai vienlaicīgi rīkot vairāku liecinieku nopratināšanu, ja šķīrējtiesa to uzskata par lietderīgu.

6. punkts. Eksperti

6.1. Pēc puses lūguma vai pēc saviem ieskatiem un pēc pušu uzklaušīšanas, šķīrējtiesa var nozīmēt vienu vai vairākus neatkarīgus ekspertus, lai tie iesniegtu ziņojumu par strīdīgiem jautājumiem, kā sagatavošanai ir nepieciešamas profesionālas zināšanas.

6.2. Ja šķīrējtiesa nolemj nozīmēt ekspertu, šķīrējtiesa:

- a. uzklauš pušu ierosinājumus par to, kas būtu jānozīmē par ekspertu. Šim nolūkam šķīrējtiesa var noteikt prasības priekš potenciālajiem ekspertiem, piemēram, kvalifikāciju, pieejamību, izmaksas un paziņot tās pusēm. Nevienas puses piedāvātie kandidāti šķīrējtiesai nav saistoši un tā var:
 - i. nozīmēt kandidātu:
 - a) kuru piedāvā kāda no pusēm; vai
 - b) kuru nosaka pati šķīrējtiesa;
 - ii. izveidot kopīgu ekspertu komisiju, kas sastāv no pušu piedāvātajiem kandidātiem; vai
 - iii. pieprasīt priekšlikumu par piemērotu ekspertu no neitrālas organizācijas, piemēram, Tirdzniecības un rūpniecības kameras vai profesionālas asociācijas;
- b. pēc pušu uzklaušīšanas apstiprina šķīrējtiesas ieceltā eksperta darba uzdevumu;
- c. pieprasa pusēm samaksāt avansu par izmaksām, lai segtu eksperta darbu vienādās daļās. Ja kāda no pusēm atsakās maksāt savu izmaksu daļas avansu, tad šo izmaksu daļas avansa samaksu veic otra puse;
- d. pieprasa pusēm sniegt šķīrējtiesas nozīmētam ekspertam visu informāciju un dokumentus, ko viņš vai viņa pieprasa savu pienākumu veikšanai, eksperta pārbaudes ietvaros;
- e. pārrauga eksperta darbu un informē puses par tā gaitu.

-
- 6.3. Šķīrējtiesas nozīmētais eksperts sniedz savu ziņojumu šķīrējtiesai un pusēm.
- 6.4. Pēc puses lūguma vai pēc pašas šķīrējtiesas iniciatīvas ekspertu uzaicina nopratināšanai sēdē.
- 6.5. Jebkura eksperta nozīmēšana, ko veic šķīrējtiesa, neaizliedz pusei iesniegt jebkura eksperta, ko nozīmēja šī puse, ziņojumu. Pēc jebkuras citas puses lūguma vai pēc pašas šķīrējtiesas iniciatīvas, šāds puses nozīmētais eksperts jāuzaicina nopratināšanai sēdē.
- 6.6. Pēc pušu uzklauššanas šķīrējtiesa var uzdot jebkuriem pušu nozīmētiem un / vai šķīrējtiesas nozīmētiem ekspertiem izveidot kopīgu jautājumu sarakstu par viņu ziņojumu saturu, aptverot jautājumus, kurus viņi uzskata, ka ir nepieciešams pārskatīt.
- 6.7. Pēc pušu uzklauššanas šķīrējtiesa var uzdot pušu nozīmētiem un šķīrējtiesas nozīmētiem ekspertiem (ja tādi ir) rīkot konferenci un sagatavot kopīgu ziņojumu, lai sniegtu šķīrējtiesai:
- a. to jautājumu sarakstu, kam eksperti piekrīt;
 - b. to jautājumu sarakstu, kam eksperti nepiekrīt; un
 - c. ja iespējams, ir jānorāda iemesli, kāpēc eksperti nepiekrīt.

7. punkts. *Iura Novit Curia*

- 7.1. Pusei ir pierādīšanas pienākums attiecībā uz juridisko nostāju, uz kuru tā atsaucas.
- 7.2. Tomēr šķīrējtiesa var piemērot tiesību normas, uz kurām puses nav atsaukušās, ja uzskata to par nepieciešamu, tostarp, bet neaprobežojoties ar, sabiedriskās kārtības noteikumiem. Šādos gadījumos šķīrējtiesa noskaidro pušu viedokli par tiesību normām, ko tā plāno piemērot. Šķīrējtiesa var arī atsaukties uz tiesu praksi, pat ja to nav izdarījušas puses, ja šāda tiesu prakse attiecas uz pušu norādītajām tiesību normām un ar nosacījumu, ka pusēm bija dota iespēja paust savu viedokli attiecībā uz šādu tiesu praksi.

8. punkts. Sēde

- 8.1. Lai veicinātu izmaksu efektivitāti un, ciktāl tas ir iespējams konkrētās lietas ietvaros, šķīrējtiesai un pusēm ir jācenšas atrisināt strīdu, balstoties tikai uz dokumentiem.

8.2. Ja viena no pusēm pieprasa šķīrējtiesas sēdi vai šķīrējtiesa uzskata to par lietderīgu, puses un šķīrējtiesa cenšas organizēt sēdi pēc iespējas izmaksu ziņā efektīvā veidā, tostarp ierobežojot sēdes laiku un izmantojot video elektroniskus vai telefoniskus sakarus, lai izvairītos no šķīrējtiesas tiesnešu, pušu un citu dalībnieku nevajadzīgiem ceļa izdevumiem.

9. punkts. Palīdzība mierizlīguma panākšanā

9.1. Ja vien kādai no pusēm nav iebildumu, šķīrējtiesa var palīdzēt pusēm panākt mierizlīgumu strīdā jebkurā šķīrējtiesas procesa posmā.

9.2. Pēc visu pušu iepriekšējas rakstiskas piekrišanas jebkurš šķīrējtiesas tiesnesis var darboties kā mediators, lai palīdzētu panākt mierizlīgumu lietā.

9.3. Ja mediācijas rezultātā mierizlīgums netiek panākts noteiktajā termiņā, šķīrējtiesas tiesnesis, kurš ir darbojies kā mediators:

- a. var turpināt darboties kā šķīrējtiesas tiesnesis šķīrējtiesas procesā pēc visu pušu rakstiskas piekrišanas saņemšanas mediācijas beigās; vai
- b. pārtrauc savas pilnvaras saskaņā ar piemērojamiem šķīrējtiesas noteikumiem, ja šāda rakstiska piekrišana nav iegūta.

10. punkts. Nelabvēlīgs secinājums

Ja kāda no pusēm nepilda šķīrējtiesas rīkojumu (-us) vai norādi (-es) bez pamatota iemesla, šķīrējtiesa var, ja uzskata par lietderīgu, pieņemt nelabvēlīgu secinājumu attiecībā uz šīs puses attiecīgo apsvērumu vai jautājumu.

11. punkts. Izmaksu sadalījums

Lemjot par izmaksu sadalījumu nolēmumā, šķīrējtiesa var ņemt vērā pušu rīcību šķīrējtiesas procesa laikā, tostarp to sadarbību un palīdzību (vai to trūkumu) šķīrējtiesas procesa veikšanā izmaksu ziņā efektīvā un ātrā veidā.

12. punkts. Apspriedes

12.1. Šķīrējtiesai ir jādara viss iespējamais, lai pēc iespējas ātrāk pieņemtu šķīrējtiesas nolēmumu.

12.2. Šķīrējtiesai jārīko iekšējās diskusijas par lietu pirms sēdēs un veikt apspriedi pēc tās pēc iespējas ātrāk. Gadījumā ja notiek šķīrējtiesas process, pamatojoties tikai uz

iesniegtajiem dokumentiem, šķīrējtiesai jārīko apspriedes pēc iespējas ātrāk, pēc visu dokumentu iesniegšanas.

Pielikums I. Darba grupas locekļi

Akinci Ziya (Turcija)

Alexiev Assen (Bulgārija)

Anischenko Aleksejs (Baltkrievija)

Antal Jozsef (Ungārija)

Audzevičius Ramūnas (Lietuva)

Bagner Hans (Zviedrija)

Belohlavek Aleksandrs (Čehija)

Berger Klaus Peter (Vācija)

Bockenforde David (Vācija)

Buhler Michael W. (Francija)

Doudko Artem (Krievija, Apvienotā Karaliste)

Dubovsky Miroslav (Čehija)

Florescu Cristina Ioana (Rumānija)

Gabriel Simon (Šveice)

Galič Aleš (Slovēnija)

Gessel Beata (Polija)

Grigoryan Sargis (Armēnija)

Habegger Philipp (Šveice)

Haugen Ola (Norvēģija)

Henriques Duarte (Portugāle)

Kalinin Mihail (Krievija)

Khrapoutski Alexandre (Baltkrievija)

Khvalei Vladimir (Krievija)

Korobeinikov Alexander (Kazahstāna)

Kujansuu Leena (Somija)

Karimov Gunduz (Azerbaidžāna)

Lazimi Fatos (Albānija)

Liebscher Christoph (Austrija)

Muniz Joaquim (Brazīlija)
Nodia Lasha (Gruzija)
Panov Andrey (Krievija)
Pavic Vladimir (Serbija)
Perepelynska Olena (Ukraina)
Persson Carl (Zviedrija)
Prekop Roman (Slovākijas Republika)
Pickrahn Guenter (Vācija)
Pohla Asko (Igaunija)
Rajoo Sundra (Malaizija)
Rosell Jose (Francija)
Sabirov Nurbek (Kirgizstāna)
Shalbanova Anna (Baltkrievija)
Tercier Pierre (Šveice)
Tetley Andrew (Jaunzēlande, Apvienotā Karaliste)
Trittmann Rolf (Vācija)
Ūdris Ziedonis (Latvija)
Vail Tomas (Apvienotā Karaliste)
Zukova Galina (Francija)
Zykov Roman (Krievija)

Pielikums II. Valsts ziņotāju saraksts

Valsts	dalībnieki
Albānija	Lazimi Fatos
Argentīna	Christian Albanesi
Armēnija	Sargis Grigoryan
Austrija	Christoph Liebscher
Azerbaidžāna	Gunduz Karimov
Baltkrievija	Alexandre Khrapoutski
Bulgārija	Assen Alexiev
Čehija	Aleksandrs Belohlaveks Miroslav Dubovsky
Ēģipte	Mohamed Abdel Wahab
Igaunija	Asko Pohla
Somija	Leena Kujansuu
Gruzija	Lasha Nodia
Vācija	Klaus Peter Berger
Ungārija	Jozsef Antal
Kazahstāna	Alexander Korobeinikov
Kirgizstāna	Nurbek Sabirov
Latvija	Ziedonis Ūdris
Lietuva	Ramaūnas Audzevičius
Norvēģija	Ola Haugen
Polija	Beata Gessel
Portugāle	Duarte Henriques
Krievija	Andrey Panov
Serbija	Vladimirs Pavic
Slovākija	Roman Prekop
Slovēnija	Alš Galič
Zviedrija	Carl Persson
Šveice	Philipp Habegger
Turcija	Ziya Akinci

